

Letošní ročník Mistrovství světa veteránů se konal v Lotyšské Rize. Z našeho oddílu jsme se na něj vydali pouze 2, a z toho jen jeden veterán (Petr Bílý), já se účastnil doprovodných závodů. Dopravu a ubytování za nás vyřešila Haná orienteering, a proto jsme se mohli plně soustředit jen na závodění.

První den byl připraven sprintový trénink, kde se závodníci seznámili s místními sídlišti a prací mapařů. Další den již přišla sprintová kvalifikace, umístěná v okolí parku Dzegužkalns, nejvyšším bodu Rigy - 28 m. n. m. Ta byla velmi podobná našemu sprintům. Petr si otočil mapu, našel se až u startu a nakonec skončil až v finále C. Já byl 2. Překvapením bylo spíše finále, konající se v prostoru starého centra Rigy a doprovázené bourkami a v případě mé trati i krupobitím. Běhání v úzkých uličkách a průchodech bohužel zkazila neschopnost pořadatelů: Jeden průchod nikdo neotevřel a většina kategorií musela být zrušena. Petr proto výsledek nemá a já kvůli kroupám skončil 3. ze 3.

Dva lesní tréninky napověděly, jak budou vypadat všechny lesní etapy: Průběžný borovicový les plný malých vrstevnicových kudrlinek a písčitých pásů bez stromů. Tak vypadaly všechny další etapy. Petr se s tímto mišmašem docela potýkal, a tak skončil opět ve finále C, ale díky systému postupů jej běžel jen na finále middlu a na klasice byl již ve finále B a jen těsně mu uteklo finále A. Mě se dařilo lépe, a proto jsem doprovodné M20 vyhrál.

Příští WMOC se odehrává na Slovensku v krásných terénech v okolí Košic. Doufám, že se zde setkáme.